

ΝΕΑ ΤΟΥ ΓÖRLITZ

Ἑλληνική

ἔχδοσις

ΑΡΙΘ. 337.

ΤΡΙΤΗ 28/11 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1917

Verantwortlicher Herausgeber: E. Glauber, Görlitz.
Uebersetzt von Dionyssios Agapitos, z. Z. in Görlitz.
Druck und Verlag der Aktien-Gesellschaft Görlitzer
Nachrichten und Anzeiger, Görlitz, Demianiplatz 23/24.

Ἐπιθετικὸν ἐκδότης: Αἰμίλιος Γκλάουμπερ.
Μεταφραστὴς: Διονύσιος Π. Ἀγαπητός, διαμένων ἐν Χέρλντεν.
Ἐκτύποισις καὶ ἔχδοσις ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας Γκέρλιτσερ Νάχριχ-
τεν οὖν Ἀντσαίγκερ, πλατεῖα Ντεμιάνι 23,24,25.

Ἡ ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΤΕΛΟΥΣ ;

(W.) Κατὰ πληροφορίας ἑλβετικῶν ἐφημερίδων, εἰς τὴν διάσκεψιν τῶν Παρισίων ἀπερασίθη ἡ ἀνάκλησις τῶν μακεδονικῶν στρατευμάτων καὶ ἡ ἀποστολὴ αὐτῶν εἰς τὸ ἰταλικὸν μέτωπον, διότι ἐν περιπτώσει ἐπιτυχίας τῶν περὶ ἀνακωχῆς διαπραγματεύσεων μεταξὺ τῶν Κεντρικῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Ρωσσίας ἡ θέσις των ἐν Μακεδονίᾳ καθίσταται ἐπικινδύνουσι!

Ἐπὶ τέλος! Κατόπιν ἀπειρῶν διαταγῶν οἱ φίλοι τοῦ κ. Βενζέλου ἔχουν ἀποφασίσαι φάνεται τὴν ἐγκαταλείψιν τοῦ μακεδονικοῦ μετώπου. Καὶ ἡ Ἑλλάς; θὰ ἐρωτήσῃ κανεὶς. Ἡ Ἑλλάς, τὴν ὅποια ὑπέβαλαν εἰς θάλα τὰ μαρτύρια διὰ τὴν σπρόδον εἰς τὸν πόλεμον; Τί θὰ κάμῃ εἰς τῶν αὐτῶν περιπτώσεων; Τοῦς συμμάχους τοὺς ἀνδιαφέρει πολὺ ὀλίγον τι θὰ κάμῃ εἰς τὸ ἐξῆς ἢ μικρὰ Ἑλλάς. Ἰπῆρες δὲ αὐτοὺς τὸ Α καὶ τὸ Ω τῆς θράσεως των ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἐφ' ὅσον τὸ ἀνατολικὸν μέτωπον ἐφάνητο νὰ ἔχῃ κάποιαν σπουδαιότητα διὰ τὴν γενικὴν κατάστασιν τοῦ πολέμου. Ἀπὸ τῆς ρωσικῆς ὁμοῦς ἐπαναστάσεως, καὶ ἀκριβέστερον ἀπὸ τῆς ἐπιτυχίας τῶν Μαξιμαλιστῶν καὶ τοῦ εἰρηνικοῦ προγράμματός των, ὁ πόλεμος ἔχει τελειώσῃ διὰ τοὺς συμμάχους εἰς τὴν Ἀνατολήν, περιορισθεὶς εἰς τὴν Δύσιν. Εἰς τὸ δυτικὸν μέτωπον θὰ φανῇ ὁ νικητὴς! Εἶναι ἡ θέσις τοῦ κ. Κλεμανσὸ καὶ μῖας μεγάλης μερίδος τοῦ ἀγγλογαλλικοῦ τύπου, ἡ ὅποια σήμερον κατατᾶ ἀξίωμα.

Ἡ Ἑλλάς ἢ καλύτερα ὁ κ. Βενζέλος ὑφίσταται πρῶτος τὰς συνέπειας τοῦ μεταβολῆς αὐτῆς, ἡ ὅποια προσκλήθη ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐκ τῆς ἰταλικῆς ἤτις, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκ τῆς συνθηκολογήσεως τοῦ ρωσικοῦ κολοσσοῦ. Τὰ γεγονότα δὲν ἄφῃσαν καμμίαν πλῆν ἀμφιβολίαν περὶ τούτου, ὅτι δηλ. ἡ ἑλληνικὴ κρίσις δὲν ἦτο παρά συνέπεια τῶν ἀνταγωνισμῶν μεταξὺ τῶν Δυνάμεων τῆς Ἀνατῆς. Ὡς πρώτη ἐνδιαφερομένη διὰ τὴν στάσιν τῆς Ἑλλάδος προβάλλει τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1915 ἢ Ἀγγλία, φοβουμένη τὴν ἐξόδον τῶν Ρώσων εἰς τὴν Μεσόγειον, καὶ ἐπιζητεῖ νὰ τοὺς φράξῃ τὸν δρόμον διὰ τῆς Ἑλλάδος. Σκέψῃ, ἡ ὅποια ἔφερε τὸν Κάνεγι εἰς τὴν Ελλάδα τὸν 1824, καὶ ἡ ὅποια εἶναι ὁ ρυθμιστὴς τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος. Τὴν Ἀγγλίαν ἀκολουθεῖ ἡ Γαλλία, δετὰν ἡ Ἰταλία διὰ τῆς ἐπεμβάσεώς της λαμβάνει δὲ αὐτὴν τὴν θέσιν πού κατεῖχεν ἡ Ρωσσία ἀπέναντι τῆς Ἀγγλίας. Καὶ ἡ Γαλλία ἀποκτᾶ συμφέρον ὅπως φράξῃ τὸν δρόμον τῆς Ἰταλίας πρὸς τὸ Αἴγαίον καὶ τὴν Ἀνατολήν. Ἀμφοτέραι αἱ δυνάμεις ἐργάζονται, ὅπως σπρόδον τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν πόλεμον — διὰ τὰ ἴδια των συμφέροντα — ἐνῷ Ρωσσία καὶ Ἰταλία ἀντενεργοῦν.

Ἔτσι γίνεται ἡ Ἑλλάς θέατρον τῆς πάλης μεταξὺ τῶν συμμαχικῶν συμφερόντων καὶ θύμα αὐτῶν. Ἀπόδειξις τῆς ἰδιοτελείας τῶν προθέσεων των ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος, περὶ τῆς ὁποίας χρειάζεται νὰ εἶναι κανεὶς πολὺ ἀγαθὸς διὰ νὰ ἀμφιβάλλῃ, εἶναι ἡ μεταβολὴ τῆς στάσεως τῶν Ἐπρωσιτῶν ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος, ἀναλόγως τῆς ἐξελίξεως τῶν γεγονότων. Ὅστω ὁ «φιλελλητισμὸς» τῆς Ἀγγλίας, ὁ ὁποῖος ἐξεδηλοῦτο εἰς τὴν πίσιν τῆς πρὸς πόλεμον τῆς Ἑλλάδος, ὑφίσταται σημαντικὴν ὕφεσιν μετὰ τὴν ρωσικὴν ἐπανάστασιν, πρῶτον ἔργον τῆς ὁποίας εἶναι ἡ παρατίσις τῆς ἀπὸ τὰ ἱμπεριαλιστικὰ ὄνειρα τῆς τσαρικῆς Ρωσσίας καὶ κατὰ φυσικὸν λόγον τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἡ ἴδια ὕφεσις παρατηρεῖται τᾶρα καὶ εἰς τὸν γαλλικὸν φιλελλητισμὸν κατόπιν τῆς ἰταλικῆς ἤτις. Χάρις εἰς τὴν γερμανικὴν νίκην οἱ Ἰταλὶ κατεβιάσθησαν εἰς μίαν ὑποδεστέραν θέσιν εἰς τὴν συμμαχίαν. Οἱ Γερμανοὶ τοὺς ἔτριψαν τὴν μύτην» κατὰ τὴν κοινὴν ἔκφρασιν, ἔδωσαν δὲ εἰς τοὺς Γάλλους ἐδκαίριαν νὰ ποζάρουν ὡς σωτῆρες τῆς Ἰταλίας. Τοῦτο σμίσινε διὰ τὴν Γαλλίαν μίαν πρῶτης τάξεως πολιτικὴν νίκην, διότι τὴν ἀπαλλάσσει ἀπὸ τοῦ δυσχεροῦς βάρους τῶν ἰταλικῶν ἀξιώσεων καὶ τῆς ἰταλικῆς κομπορρημοσύνης. Ὁ γαλλικὸς τύπος, χωρὶς νὰ ἐνοχλήσῃ πλῆν ἀπὸ τὴν λογοκρισίαν, τὰ λέγει καθαρά τῶν Ἰταλῶν, ὅτι αἱ ἀξιώσεις των ἦσαν δυσανάλογοι πρὸς τὰς δυνάμεις των! Ὁ ἰταλικὸς λοιπὸν κίνδυνος παύει πλῆν νὰ ὑπάρχῃ διὰ τὴν Γαλλίαν χάρις εἰς τοὺς Γερμανοὺς. Αὐριοι οἱ Γάλλοι δὲν θὰ ἔχουν νὰ κάμουν μὲ μίαν Ἰταλίαν, ἔχουσιν ἀξιώσεις, ὅτι αὐτὴ ἔδωκεν τὴν νίκην εἰς τοὺς συμμάχους, ἀλλὰ μὲ μίαν Ἰταλίαν ταπεινωμένην καὶ μετὰ τὸ βαρὺ συναίσθημα, ὅτι ὀφείλει τὴν σωτηρίαν τῆς εἰς τοὺς ἄλλους. Ἀπέναντι αὐτῆς τῆς Ἰταλίας παύει πλῆν ἡ Γαλλία νὰ χρειάζεται τὴν Ἑλλάδα, καὶ μορεῖ εἰς ἰσχυρισθῆ κανεὶς χωρὶς φόβον, νὰ ἀποδειχθῇ παραδόξολογῶν, ὅτι ἐὰν ἡ καθάρσις τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἀνεβάλλετο μέχρι σήμερον, δὲν θὰ ἐλάμβανε ποτὲ χώραν... Αὐτοὶ ἦσαν οἱ ἰδιοτελεῖς λόγοι τοῦ «φιλελλητισμοῦ» τῶν Ἐπρωσιτῶν.

Τὰ γεγονότα καθήτησαν δὲ αὐτοὺς περὶ τὴν βοήθειαν τῆς Ἑλλάδος. Καὶ οἱ σύμμαχοι σκέπτονται τᾶρα νὰ ἀποσύρουν τὰ στρατεύματά των ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν, νὰ ἐγκαταλείψουν δηλ. τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν τύχην της. Διὸ ἐν τὴν χρειάζονται πλῆν. Τὸ ἀνδιαφέρον των δὲ αὐτὴν περιορίζεται εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὸ ἐλάχιστον. Κατὰ τὰς ἰδίας πληροφορίας τῶν ἑλβετικῶν ἐφημερίδων, οἱ σύμμαχοι εἶναι τῆς γνώμης, ὅτι αἱ κατὰ θάλασσαν δυνάμεις των ἀρκοῦν τελείως, ὅπως διατηρήσουν τὴν παρούσαν κατάστασιν ἐν Ἑλλάδι καὶ ὅπως ἐμποδίσουν τὴν ἐπαφρορὰν τοῦ παλαιοῦ καθεστώτος. Ἐὰν αἱ εἰδήσεις αὐταὶ ἀλη-

θεύουν, συνάγεται ἐξ αὐτῶν, ὅτι ὡς πολεμικὸς παράγων ἔπαυσε πλέον νὰ τοὺς ἐνδιαφέρῃ ἢ Ἑλλάς. Καὶ τοῦτο εἶναι πόλῳ φυσικόν, διότι μόνον παράφρονες θὰ μπορούσαν νὰ φανταστοῦν ὅτι εἶναι δυνατόν μετὰ τὴν ἐγκαταλείψιν τοῦ μακεδονικοῦ μετώπου ὑπὸ τῆς Ἀντάντ, ἢ Ἑλλάς νὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον. Ὅτι τοιοῦτον θὰ ἦτο τὸ τέλος τῆς „φιλελληνικῆς“ σταυροφορίας τῶν «προστατῶν» δὲν ἀμφεβάλλε κανεὶς, γνωρίζων τὴν ἰδιοτέλειαν τῆς πολιτικῆς των. Γενῶνται ὅμως ἐκ τῶν ἀνωτέρω τὰ ἐρωτήματα: Καὶ ποῖα θὰ εἶναι εἰς τὸ ἐξῆς ἡ θέσις τοῦ κ. Βενιζέλου; Ἡ ἰταλικὴ ἦττα καὶ αἱ διαπραγματεύσεις εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέτωπον τοῦ ἀφῆρσαν αὐτὸ τὸ βῆθρον τοῦ πολεμικοῦ τοῦ οἰκοδομήματος. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ πολεμικοῦ του προγράμματος καθίσταται πλέον τελειῶς ἀδύνατος. Ποτὲ δὲν εὐρέθη πολιτικὴ εἰς θέσιν πλέον στενόχωρον καὶ τόσον πρὸς τὰ σύνορα τοῦ γελόιου πλησιάζουσιν, ὅπως σήμερον ὁ κ. Βενιζέλος. Ἐθγαίνεν εἰς τὴν περιουσίαν του, εὐαγγελιζόμενος τὸν πόλεμον τῆς Ἑλλάδος καὶ ὀρέπων ἐκ τῶν προτέρων τὰς δάφνας τοῦ νικητοῦ. Τὸ πέρασμά του ἀπὸ τὰς „συμμαχικὰς“ πρωτευούσας ἐμύριζε μπαρούτι. Ἡλπίζε νὰ φέρῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ καλά τοῦ Ἀβραάμ καὶ τὸ μαχαίρι τοῦ ἰδίου διὰ τὴν σφαγὴν τῶν ἰδίων τῆς τέκνων, καὶ ἐπιστρέφει μὲ ἓνα τεράστιον «ἀδύνατον» εἰς τὰς ἀποσκευὰς του. Ἀδύνατον νὰ καλυτερεύσῃ τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος. Ἀδύνατον νὰ αὐξήσῃ τὰς μερίδας τοῦ ψωμιοῦ. Καὶ τὸ τρομερώτερον δι' αὐτόν: Ἀδύνατος ὁ πόλεμος!

Ποῖα θὰ εἶναι αἱ συνέπειαι εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν τῆς χώρας κατόπιν τῆς μεταβολῆς αὐτῆς τῆς ἐξωτερικῆς καταστάσεως, εἶναι πρὸς τὸ παρὸν δύσκολον νὰ προῖδη κανεὶς, καθόσον στερούμεθα τελειῶς δεδομένων. Ὅπως δὲ ἢ ἑλληνικὴ κρίσις μᾶς ἐπιφυλάσσει ἀκόμη ἐκπλήξεις.

Η ΗΤΤΑ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΜΠΡΑΙ

Βερολίνον, 8. Δεκεμβρίου. (W.T.B.) Ἡ αἰφνιδία ἐπιθέσις ἐναντίον τῆς Καμπραὶ διὰ μεγάλων μαζῶν στρατοῦ καὶ τεθωρακισμένων αυτοκινήτων ἦτο ἡ τελευταία ἀπόπειρα τῆς Ἀντάντ, ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν νίκην ἐντὸς τοῦ ἔτους, τὸ ὁποῖον παρῆλθεν ἀπὸ τῆς ἀποκρούσεως τῆς ὑπὸ τῆς Γερμανίας γενομένης τὴν 12. Δεκεμβρίου προτάσεως εἰρήνης, καὶ τὴν ὁποίαν εἶχον διατυμπανίσαι εἰς τὸν κόσμον. Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν ῥωσικῶν, τῶν ἰταλικῶν, τῶν γαλλικῶν καὶ τῶν ἀγγλικῶν ἐπιθέσεων ἔπρεπε νὰ δοκιμασθῇ ἀκόμη μίαν φοράν ἡ τύχη εἰς τὸ δυτικὸν μέτωπον. Ὁ χρόνος ἐπῆγε λόγῳ τοῦ καταστρεπτικοῦ ἔργου τῶν γερμανικῶν ὑποβρυχίων, λόγῳ τῆς συντριβῆς τῆς ῤωσσίας καὶ τῆς Ἰταλίας καὶ λόγῳ τοῦ ἀδεανομένου ἐν Γαλλίᾳ βεύματος ὑπὲρ τῆς εἰρήνης.

Ὁ τελευταῖος θρίαμβος, τοῦτέστι ἡ ἀμερικανικὴ βοήθεια, δὲν ἦτο δυνατόν πλέον νὰ ἀναμένεται. Ἡ Ἀγγλία εὐρέθη εἰς τὴν θέσιν ἐνὸς ἀπληγισμένου παίκτη, ὁ ὁποῖος τοποθετεῖ τὸ ὑπόλοιπον τῆς περιουσίας του ἐπὶ ἐνὸς παιγνοχάρτου. Ὅτι ἡ Ἀγγλία ἔχασε τὸ παιγνίδι τῆς, ὠμολόγησεν ἡ ἰδία διὰ τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ δάσους τῆς Μπουρλὸν καὶ τῶν χωριῶν καὶ πόλεων Γκραϊνκούρ, Ἀνέ, Κανταίν, Μανιέρ καὶ Μαρκουάν, τὴν προσωρινὴν κατάληψιν τῶν ὁποίων εἶχον ἑορτάσει ὡς τὴν τελικὴν νίκην.

Τὸ παιγνίδιον τὸ ἔχασαν λόγῳ τῆς γερμανικῆς διοικήσεως τοῦ στρατοῦ, ὁ ὁποῖα δὲν περιωρίσθη εἰς τὴν παλαιὰν μάχην ἀμύνης, ἀλλὰ ἔλαβε καὶ πρωτοβουλίαν καὶ μετέτρεψεν εἰς τὸ ἀντίθετον τὰ ἀρχικὰ πλεονεκτήματα τῶν Ἀγγλων. Καὶ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ παιγνιδίου ἀναφέρουσι τὰ γερμανικὰ ἀνακρινώ-

θέντα: ὑπὲρ τοὺς 9000 αἰχμαλῶτοι, 150 πυροβόλα, 731 πολυβόλα. Ἀνάλογοι εἶναι καὶ αἱ αἱματηραὶ ἀπώλειαι τῶν Ἀγγλων. Ἰδίως εἰς τὸ δάσος τῆς Μπουρλὸν καὶ τὰ ἄκρα τοῦ ὁμωνύμου χωρίου ὡς καὶ περὶ τῆς Φονταίν αἱ ἀπώλειαι ὑπερέβησαν καὶ αὐτὸ τὸ μέτρον τῶν μαχῶν τῆς Φλάνδρας, μὲ τὸ ὁποῖον εἶχον συνειθίσαι ἕως τώρα. Ἡ πεισματώδης ἀντεπίθεσις τῶν Γερμανῶν δὲν ἐπέδρασε μόνον εἰς τὰς πρώτας ἐχθρικὰς γραμμὰς: τὸ πῦρ ἐφθανε καὶ μέχρι τῶν ἐφεδρικῶν ταξιαρχιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐνέπιπτον βαθμηδὸν εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ γερμανικοῦ πυρός.

**ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΑ**

Ἐπίσημον. Μέγα Στρατηγεῖον, 10. Δεκεμβρίου 1917.

**Δυτικὸν Θέατρον
ΣΤΡΑΤΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΡΟΥΠΡΕΧΤ**

Εἰς τὸ μέτωπον τῆς Φλάνδρας καὶ εἰς τινὰς τομεῖς μετὰ τῶν Σκάρπ καὶ τοῦ Σαιν-Καντὲν ἠδὲ τῆς μεσημβρίας τὸ πῦρ πυροβολικοῦ.

Κατὰ τινὰς μικροτέρας μάχας πεζικοῦ οἱ Ἀγγλοι ἐξεδιώχθησαν δυτικῶς τῆς Γκραϊνκούρτ ἀπὸ μερικὰς γραμμὰς χωρακωμάτων των. Μία ἀγγλικὴ ἀπόπειρα προελάσεως βορείως τῆς Λα-Βακερὶ ἐναυάγησε.

ΣΤΡΑΤΙΑ ΤΟΥ ΚΡΟΝΠΡΙΝΤΣ

Μικρότεραι ἐπιχειρήσεις εἰς διάφορα σημεῖα τοῦ μετώπου ἔδωσαν ἀριθμὸν τινὰ γάλλων αἰχμαλώτων. Ζωηρὰ ἐνέργεια πύρρος κατ' ἐπανάληψιν. Ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς ὄχτης τοῦ Μᾶς τὸ πῦρ προσέλαβε τὴν ἐσπέραν μεγάλην ἔντασιν καὶ διετηρήθη τὴν νύκτα ἰσχυρότερον. Σήμερον τὴν πρωΐαν ἤρχισεν ἐκ νέου.

ΣΤΡΑΤΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΑΛΜΠΡΕΧΤΟΥ ΤΗΣ ΒΥΡΤΕΜΒΕΡΓΗΣ

Ἐφεδρικὰ βαναρικά στρατεύματα εἰσέδυσαν βορείως τῆς Μπουρ ἐντὸς γαλλικῶν χωρακωμάτων αἰχμαλωτίσαντα 1 αἰχμαλικῶν καὶ 41 ἄνδρας καὶ κυριεύσαντα ἀριθμὸν πολυβόλων.

Ἀνατολικὸν θέατρον

Αἱ συμμαχικὰ στρατιὰ ἐκλείσαν ἀναχωρῆν μετὰ τῶν ῥωσικῶν καὶ ῥουμανικῶν στρατιῶν τοῦ ῥουμανικοῦ μετώπου μετὰ τοῦ Ντγέστρ καὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Δουνάβητος.

Μακεδονικὸν μέτωπον

Οὐδεμία μεγαλυτέρα μαχητικὴ ἐνέργεια.

Ἰταλικὸν Θέατρον

Εἰς τὸ Δέλτα τοῦ Πιάβε οὐγγρικὰ στρατεύματα κατέλαβον δι' ἐφόρου τὴν κεφαλὴν τῆς ἐπὶ τοῦ Σίλα γεφύρας ἀνατολικῶς τοῦ Κάπο-Σίλα καὶ συνέλαβον ὑπὲρ τοὺς 200 ἰταλοὺς αἰχμαλώτους.

(W.T.B.)

ΛΟΥΝΤΕΝΝΤΟΡΦ

ΟΥΔΕΜΙΑ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑΝ

Ἐλθετικὰ σύνορα, 10. Δεκεμβρίου. Ὁ ἐλθετικὸς «Τηλέγραφος τοῦ Τύπου» πληροφορεῖται ἐκ Παρισίων τὰ ἐξῆς: Ἡ τηλεγραφικὴ καὶ ταχυδρομικὴ συγκοινωνία μετὰ τῆς Ρουμανίας κατέστη πολὺ δύσκολος. Ἡ ἀποστολὴ χρημάτων διεκόπη προσωρινῶς. Ὁ ῥώσος πρεσβευτὴς ἐν Βασιλεῦσιν, ὁ ὁποῖος κατ' ἐντολὴν τῆς ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως ἐπρόκειτο νὰ διαβιβάσῃ εἰς τὴν ῥουμανικὴν κυβέρνησιν 5 ἑκατομμύρια δολλάρια, ἐπέστρεψε τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς τὴν ἀμερικανικὴν ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἐπειδὴ ἡ ἀποστολὴ του μέσῳ τῆς ῥωσικῆς ἐθνικῆς Τράπεζης ἦτο ἀδύνατος.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Η ΧΩΡΑ ΤΩΝ “ΜΕΓΑΛΩΝ,”

Τὰ ἀθηναϊκὰ φύλλα, ποὺ μᾶς ἔρχονται κάπου κάπου παρουσιάζουν τὸ θλιβερόν θέαμα τῶν εὐρωπαϊκῶν φύλλων κατὰ τὰς πρώτας ἐβδομάδας τοῦ πολέμου—σήμερον μετὰ τρία ἔτη πολέμου καὶ τοὺς Γερμανοὺς ἔξω ἀπὸ τὴν Πετροῦπολιν καὶ τὴν Βενετίαν! Διὰ τὸν ἀθηναϊκὸν τύπον φαίνεται ὅτι μόλις τώρα ἀρχίζει ὁ πόλεμος. Ἡ ἐπειδὴ δὲν τοῦ ἐδόθη εὐκαρία εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου νὰ καταλάβῃ μίαν θέσιν εἰς τὸ Πάνθεον τῆς δημοσιογραφικῆς κουταμάρας τῶν «συμμάχων», σπεύδει νὰ κάμῃ τοῦτο ἐκ τῶν ὑστέρων. Διὰ τοὺς ἀδασεῖς λοιπὸν καὶ τοὺς ἀπληροφροῦτους ἀποκαλύπτουμεν, ὅτι καθ' ἡμέραν συμβαίνουν «μεγάλαι νίκαι τῶν Ἀγγλων εἰς τὸ Δυτικὸν μέτωπον», «μεγάλαι νίκαι τῶν Γάλλων» κτλ. Νίκας ἑορτάζει ἢ Ἀντάντ καθὲ ἡμέραν καὶ καθὲ στιγμὴν εἰς τὰς στήλας τῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων.

Ὁ Χίντενμπουργ εἶπαι;

Ἐ! λοιπὸν, μάθετε τί τοῦ συνέβη τοῦ δυστυχοῦς αὐτοῦ.

«Οἱ Ἀγγλοι κατήγαγον νέαν μεγάλην νίκην εἰς τὸ Δυτικὸν μέτωπον. Τὸ νέον βαρὺ κτύπημα, ὅπερ καταφέρει ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ Χίντενμπουργ ἢ βρετανικῆς πυγμῆς, ἀποτελεῖ τὴν εὐχλωτοτέραν ἀπάντησιν τῶν συμμάχων εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης γερμανικὴν κίνησιν. Αὐτὰ μᾶς πληροφοροεῖ ὁ «Ἐλευθερος Τύπος» τῶν Ἀθηνῶν. Δυστυχῶς διὰ τοὺς πατριώτας αὐτοὺς τὸ «βαρὺ κτύπημα» περὶ τοῦ ὁποῖου πρόκειται, ἐγένετο αἰσθητὸν ἐπὶ τοῦ χάρτου μόνον, καὶ δὴ εἰς μίαν προσωπογραφίαν τοῦ ἀρχιστρατήγου ἀπὸ ἐκείνας, ποὺ ἐτοιχοκολλήθησαν κατὰ τὸ τελευταῖον γερμανικὸν δάνειον καὶ ὅπου ὁ «τράχηλος τοῦ Χίντενμπουργ» ἐφαίνετο κάπως ἐξωγκωμένος....

Λάβετε ὅμως τοὺς παραλογισμοὺς τῶν ἀθηναίων δημοσιογράφων καὶ θέσατέ τους κοντὰ εἰς τὰς τελευταίας δηλώσεις τοῦ Λόου Τζώρτζ καὶ συμπεράνετε....

ΕΩΣ ΠΟΤΕ ;

Αἱ ἀθηναϊκὰ ἐφημερίδες δὲν λυποῦνται ἐξοδεύουσαι τὸ λίγο χαρτί, ποὺ ταῦς ἀφίνει εἰς τὴν διάθεσίν των ἢ «συμμαχικῆ» εὐμάρεια—ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἥρωες τῆς πείνας οἱ ὁποῖοι διεσκέδασαν ἐπὶ ἀρκετὸν καιρὸν μὲ τίς διάφορες γερμανικὰς «Κάρτες» καὶ τὰς λοιπὰς περιοριστικὰς διατάξεις, παίρνουν τώρα τὸ ψωμί των, τὸ ρίξι των, τὴν ζάχαρὶν των, τὸ πετρέλαιόν των κτλ. μὲ «δελτία», (ἐκτὸς ἐὰν αἱ καλά σχέσεις των πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως) τοὺς ἀπαλλάσσει, ὅπως καὶ θὰ συμβαίνει, ἀπὸ τὰς κοινὰς αὐτὰς ἐνοχλήσεις τῶν κοινῶν θνητῶν—, οἱ ἀθηναῖκοι λοιπὸν προστάται τοῦ δικαίου καὶ τῶν ἐλευθεριῶν τῶν λαῶν, δὲν λυποῦνται νὰ ἐξοδεύουν τὸ λίγο χαρτί ποὺ ἔχουν εἰς τὴν διάθεσίν των διὰ νὰ ἀποδείξουν τὰ «ἐγκλήματα» τοῦ «πρώην καθεστώτος». Αἱ ἀποκαλύψεις ἀκολουθοῦν τὰς ἀποκαλύψεις. Αἱ καταθέσεις «ἐγκύρων προσώπων» τὰς καταθέσεις «ἐγκύρων προσώπων». Καὶ πάει λέγοντας.... Ἀλλὰ εὐλογημένοι ἄνθρωποι, διατί ὅλοι αὐτοὶ οἱ μόχθοι, εἰς μίαν ἐποχὴν μάλιστα, ὅπου τὸ ἔθνος ἔχει τοιαύτην ἀνάγκην τῶν σωτηριῶν δυνάμεών σας; Ἐὰν τὸ ἔγκλημα τοῦ «πρώην καθεστώτος», εἶναι πράγματι, ὅπως θέλετε νὰ εἶναι, ὁ δὲ ἑλληνικὸς λαὸς δὲν ἔχει πάρει ἀκόμη εἶδησιν, δὲν καταλαβαίνει ὅτι ματαιοπονεῖτε; Εἰμπορεῖτε νὰ ἀπελπισθῆτε διὰ τὴν λεπτὴν ὀσφρησιν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον ἀνελάβατε ἐργολαθικῶς ἀπέναντι τῶν «προστατῶν» του νὰ σώσετε (βρα καὶ Σερβίαν, Ρουμανίαν κτλ.), ἀλλὰ θὰ ἔπρεπε νὰ ἐνοήσετε ἐπὶ τέλους ὅτι ὅλοι οἱ κόποι σας διὰ νὰ τοῦ ἀλλάξετε ἰδέας πηγαίνουσι χαμέ-

νοι, ὅταν οἱ Ἰταλοὶ ἐκκενώνουν τὴν Βενετίαν. Δὲν ἔχετε κατανοήσῃ ἀκόμη ὅτι τὸ ἀξιοδάκρυτον ζήτημα, ποὺ ἐχώρισε τὴν Ἑλλάδα, δὲν ἦτο ζήτημα προσώπων ἀλλὰ πεποιθήσεων; Καὶ ἐξακολουθεῖτε ἀκόμη νὰ πιστεύετε ὅτι θὰ πείσετε τὸν σοφὸν αὐτὸν λαὸν νὰ σπᾶσῃ τὸ κεφάλι του, ὅπως τὸ ἔσπασαν ἄλλοι, ὅταν εἶδε πολὺ πρωτότερα ἀπὸ ἐσᾶς ὅτι ἐσεῖς δὲν εἶδατε, καὶ ὅταν τὰ γεγονότα τὸν δικαίωνουν καθὲ ἡμέραν;

**ΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΚΑΙ Η ΛΕΙΑ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ
ΑΠΟ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1916**

Βερολίνον, 8. Δεκεμβρίου. (W.T.B.) Ἀπὸ τῆς ἀποκρούσεως τῆς προτάσεώς μας εἰρήνης τῆς 12. Δεκεμβρίου 1916, τὰ γερμανικὰ μόνον στρατεύματα συνέλαβον 286 900 αἰχμαλώτους, μετὰ τῶν ὁποίων 6 900 ἀξιωματικούς. Μεταξὺ αὐτῶν δὲν συνυπολογίζονται οἱ εἰς μετόπισθεν ὑπηρεσίας εὐρισκόμενοι, οἱ ἐν ὁδῷ εἰσέτι πρὸς τὰ στρατόπεδα αἰχμαλώτων μεταφερόμενοι, ὡς καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν 9 000 συλληφθέντων παρὰ τὴν Καμπραὶ ἀγγλων αἰχμαλώτων. Κατὰ κατηγορίαν ἐθνικότητος ὁ ἀριθμὸς τῶν αἰχμαλώτων ἔχει ὡς ἐξῆς: ῤωσοὶ 79 300, Ρουμάνοι 42 950, Γάλλοι 29 550, Ἀγγλοὶ 22 000 Ἰταλοὶ 112 553, ἀμερικανοὶ 75, Σέρβοι 1 141, Βέλγοι 45, Μαυροβούιοι 2, Πορτογάλοι 120, Ἰάπωνες 3. Συγκριτικῶς οἱ σύμμαχοι ἀφῆκαν μόνον εἰς χεῖρας τῶν Γερμανῶν πλέον τῶν 2 000 τηλεβόλα, 652 420 βλήματα, 1715 ὄχηματα ἀνεφοδιασμοῦ καὶ ἄλλα, 99 673 τυφέκια, 151 369 πιστόλια καὶ βεβόλδερ, 4 902 πολυβόλα, 2618 καταρριφθέντα ἀεροπλάνα καὶ 230 δέγματα ἀερόστατα.

Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι περιλαμβάνουν τὴν λεΐαν, ἢ ὁποῖα παρεδόθη εἰς τὴν γερμανικὴν διαχείρισιν. Εἰς ταύτην δέον νὰ προστεθῶσιν ὅλα τὰ ὅπλα, πυρομαχικὰ καὶ ἐφόδια, τὰ ὁποῖα ἀμέσως μετὰ τὴν κατάκτησίν των ἐχρησιμοποιήθησαν ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ.

Δι' ἐπιθέσεων ἢ Ἀντάντ ἐκέρδιεν ἐν Εὐρώπῃ ἔδαφος ἐκτάσεως 674 τετρ. χιλιομέτρων, καὶ δὴ ἰδικὸν τῆς, ἐρημωθὲν καὶ καταστραφὲν ὑπὸ τῶν ἰδίων τῆς στρατευμάτων. Ἀπεναντίας τὸ ὑπὸ τῶν Κεντρικῶν Δυνάμεων κυριευθὲν ἔδαφος ἀποτελεῖ ἔκτασιν 47 500 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων.

Η ΑΝΤΑΝΤ ΚΑΤΑ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΕΤΟΣ

(Ζ.) Ἡ ἐπέτειος τῆς κλήσεως τοῦ Λούδ Τζώρτζς ὑπεθυμίζει ὅλας τὰς προσδοκίας καὶ τὰς ἐλπίδας, αἱ ὁποῖαι συνώδυσαν τὴν ἀνοδὸν του εἰς τὴν ἀρχὴν. Αἱ ἐλπίδες δὲν ἐξεπληρώθησαν, καὶ αἱ προσδοκίαι διεψεύσθησαν. Τὸ ἔτος τοῦτο ἔφερεν εἰς τὴν Γερμανίαν τὰς νίκας ἐκείνας, τὰς ὁποῖας δεικνύουσιν τὰ ὄνματα Γαλικία, Βουκοβίνα, Ρίγα, Γιάκομπστατ. Ἐξελ. Ταγκέ, Μόον καὶ Ἰταλία. Τὰ ἔδαφικὰ κέρδη τῶν κεντρικῶν δυνάμεων ἀνῆλθον ἀπὸ 47 000 εἰς 565 250 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα. Αἱ ἐπιθέσεις αὐταὶ ἀπεκόμισαν εἰς αἰχμαλώτους 440 000 ἄνδρας. Ἡ λεΐα τῶν κεντρικῶν δυνάμεων ἀνῆλθεν εἰς 4000 τηλεβόλα. Τὸ τελευταῖον σπουδαιότερον στρατιωτικὸν γεγονός εἶναι ἡ προσπάθεια τῶν Ἀγγλων, νὰ ἀναχαιτίσουν εἰς τὴν Καμπραὶ τὴν ἰταλικὴν καταστροφὴν, ἢ μᾶλλον νὰ τὴν ἐπανορθώσουν διὰ μίαν διασπάσεως τοῦ δυτικοῦ γερμανικοῦ μετώπου. Τὸ ἀρχικὸν παρὰ τὴν Καμπραὶ κατορθωθὲν κέρδος ἐωρτάσθη εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὡς μεγάλη νίκη καὶ ὡς «διάσπασις».

Ἀλλὰ ἡ ἐπιτυχία αἰφνιδίως ἀνεστράφη, ἢ ἀντεπίθεσις ἀφῆρσεν ἀπὸ τοὺς Ἀγγλοὺς σχεδὸν ὅλα τὰ κατορθωθέντα πλεονεκτήματα καὶ ἔδωκεν εἰς τοὺς Γερμανοὺς μίαν νίκην, ἢ ὁποῖα ἐκόμισεν εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς ὑπὲρ τὰς 9 000 αἰχμαλώτους.

148 τγλε'άλα, 716 πολυβόλα και 71α έκείνα τὰ χωρία εἰς τὰ ὅποια ἐπρόκειτο νὰ στριχθῆ ἢ διάσπασί των. Τέλος ὁ ὑποδρόχος πόλεμος, ὁ καρπὸς καὶ ἡ συνέπεια τοῦ εἰς ἐξαναγκασμὸν πείνης ἀποθλιπόντος ἀγγλικοῦ σχεδίου, ἀφῆρξεν ἀπὸ τὴν Ἄνταντ καὶ τοὺς ἐξαναγκασθέντας νὰ τὴν ἀκολουθήσουν οὐδετέρους, μόνον ἀπὸ 1. Ἰανουαρίου 1917 εἰς ἰδιὸν τῆς καὶ κατασχθέν ἐκτόπισμα πλοίων 8 047 000 τόνους, ἀξίας 8 δισεκατομμυρίων περὶπου. Ἀλλὰ αἱ ζῆμια αὐτὰ δὲν θὰ φανοῦν τόσον μεγάλα ὡς ἀναλογιστῆ κανεῖς, ἥτι τοὺς πολέμικον αὐτὸ ἔτος ἐκίστησεν εἰς τὴν Ἄνταντ τὸ ποσὸν 186 δισεκατομμυρίων, ἐκ τῶν ὁποίων 50 ἀναλογοῦν εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ 57,8 εἰς τὴν Ρωσίαν.

Η ANTANT ΠΡΩΘΥΜΟΣ

ΔΙΑ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΕΙΡΗΝΗΣ;

(Ζ.) Στοκχόλμη, 10. Δεκεμβρίου. Τελευταίως οἱ πρεσβευταὶ τῆς Ἄνταντ συνοδίασαν ἐν Πετροῦπόλει, ὅπως πληροφορηθῶσι παρὰ τοῦ Μπουχάναν τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐν Παρισίοις στρατιωτικῆς συνδιασκέψεως. Κατὰ τὴν ἐφημερίδα «Σοβρενοὶ Σολόβο» ὁ Μπουχάναν ἐδήλωσεν, ὅτι αἱ δυνάμεις τῆς Ἄνταντ συμφωνοῦσαν, νὰ ἀποφύγουν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀπειρηγῆ τὴν ῥῆξιν μετὰ τῆς Ρωσίας καὶ, ἐν ἡ περιπτώσει ἡ συνταγματικὴ ἐθνοσυνέλευσις ἐκηρύσσεται ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς τοῦ Τρότσκι νὰ προσχωρήσων εἰς τὰς διαπραγματεύσεις τῆς Ρωσίας μετὰ τῆς Γερμανίας ὑπὲρ τῆς εἰρήνης.

Αἱ ἀποφάσεις αὐταὶ ἀνεκοινώθησαν ὑπὸ τῆς γαλλικῆς πρεσβείας εἰς τὸν τύπον τῆς Πετροῦπόλεως, μετὰ τὴν σύγχρονον βεβαίωσιν, ὅτι ἡ Γαλλία εἶναι πρόθυμος, νὰ εἰσέλθῃ εἰς διαπραγματεύσεις εἰρήνης ἐπὶ βάσεως, μὴ ἀντιτακόντουσας κατ' εὐθείαν εἰς τὰ συμφέροντά τῆς. Κατόπιν τούτου ὁ Τρότσκι παρεκίνησεν ἐν νέου τοὺς συμμάχους, νὰ μετὰσχῶσι τῶν διαπραγματεύσεων ἀναχωχῆς.

Οἱ ῥωσικοὶ διευθύνοντες κύκλοι καταβάλλουσι κυρίως προσπάθειαν, νὰ ἀποφύγουν ῥῆξιν μετὰ τῆς Ἄνταντ καὶ νὰ πείσωνιν αὐτὴν πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὰς διαπραγματεύσεις. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀντικρούσουσιν μετὰ πεποιθήσεως τὴν αἰφριδιαν εὐ οἰκὴν τροπὴν τῆς Ἄνταντ, δὲν ἀποκρίνεται ὁμοῦ ἀκώμη τὰς μεγάλας δυσκολίας, τὰς ὁποίας θὰ συνεπύγγοι διὰ τὴν Ρωσίαν μονομερῆς εἰρήνην. Ἐνεκα τούτου θέλουσι νὰ ἀναθέσωσιν εἰς τὴν συνταγματικὴν ἐθνοσυνέλευσιν τὴν ἀπόφασιν καὶ τὴν εὐθύνην διὰ τὸ ζήτημα τῆς εἰρήνης.

ΤΟ ΧΡΕΩΣΤΑΣΙΟΝ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

(Ζ.) Πετροῦπόλις, 9. Δεκεμβρίου. (Τηλ. Πρακτ. Πετροῦπόλεως). Δὲν ἐγένετο διάταγμα τῆς κυβερνήσεως, κηρύσσον ἄκυρα τὰ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συναφθέντα ῥωσικὰ δάνεια. Πρόκειται μόνον περὶ ἄρθρον τινὸς τῆς «Πράβντας», τοῦ ὄργανου τῶν Μπολσεβίει.

(Ζ.) Στοκχόλμη, 7. Δεκεμβρίου. Καθυστερήσαν τηλεγράφημα τὸ τηλεγραφικὸν πρακτορῖον Πετροῦπόλεως λέγει: «Ἡ Ἰ. Πράβντα», τὸ ὄργανον τῶν Μπολσεβίει, ὑποστηρίζει τὴν ἰδέαν τῆς ἀκυρώσεως τῶν ὑπὸ τῆς Ρωσίας μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ συνομολογηθέντων δημοσίων δανείων καὶ τὴν παύσιν τῆς πληρωμῆς τοκοφρακτοῦσιν. Ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερίδι γράφει, ὅτι ὁ ῥωσικὸς λαὸς δὲν εἶναι ὑποχρεωμένος, νὰ πληρῶνῃ ἐτησίως ἐν δισεκατομμυρίων ῥουβλίων ὡς ἀμοιβήν, διότι παρεσύρη εἰς τὸν πόλεμον τοῦ διειθνοῦ κεφαλαίου. Δὲν εἶναι ἀνάγκη ὁ ῥωσικὸς λαὸς νὰ ἐξακολουθῆ νὰ πληρῶνῃ τόκους διὰ τὴν εὐχάριστήσιν αὐτῆν. Ἀρκετὰ ἐπληρώθησαν μετὰ αἶμα καὶ ὕψαιν ἐπὶ τῶν πε-

δίων μάχης καὶ μετὰ τὰ χροῖματα, τὰ ὅποια ἐδόθησαν πρὸ τοῦ πολέμου διὰ τόκους καὶ χρεωλόσια. Τώρα ἡ στιγμή εἶναι εὐνοική διὰ τὴν διαπραγμῆ αὐτῶν. Αὐτὸ εἶναι εἰς τῶν δικαιωτέων καὶ ἀναγκασιτέρων ὄρων τῆς εἰρήνης.

ΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΑΝΑΧΩΧΗΣ

(Ζ.) Ὁ ἀνατοκιστὴς τῆς «Χούφουονταντ-μυλάντε» πληροφορεῖται ἐν Πετροῦπόλεως, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐκεῖ ἀμφιβολία, ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Γερμανίας θὰ καταλήξωσιν εἰς εὐχάριστον ἀποτέλεσμα, διότι οἱ Μαξιμαλισταὶ θὰ προθῶσιν εἰς πολλὰς ὑποχωρήσεις, ἐὰν τοῦτο ᾗθελον ἀποδειχθῆ ἀναγκάσιον καὶ δὲν ἔμεναν εἰς αὐτοὺς ἄλλη λύσις. Ἡ «Πράβντα» ἀναγγέλλει ἀπὸ τοῦ ῥωσικῶν στρατηγῶν, ὅτι πιστεύεται ἐκεῖ ἡ συνομολογήσις τῆς ἀναχωχῆς. Ἐταρτοῦς χεῖμων εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέτωπον εἶναι πλέον πρᾶγμα ἀδύνατον.

Ο ΤΡΟΤΣΚΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΟΥ

(Ν.) Βέρνη, 9. Δεκεμβρίου. Ἡ «Ντάιλυ Νότυ» ἀναγγέλλει ἐκ Πετροῦπόλεως τὴν 4. Δεκεμβρίου, ὅτι ὁ Τρότσκι ἀμίλησε τὴν ἑσπέραν τῆς 3. Δεκεμβρίου ἐντὸς τοῦ ὑπερπλήρους λαοῦ ἱπποδρόμου «Μοντέρν», περὶ τῆς μέχρι τοῦδε δρασσεως τῆς κυβερνήσεως του. Τὸ κυριώτερον πρόβλημα τῆς χώρας, εἶπε, κατόπι ἐπαναστάσεως 8 μηνῶν εἶναι ἡ εἰρήνη. Τὸ πρῶτον καθήκον ἦτο ἡ πρότασις ἀναχωχῆς εἰς ὅλα τὰ μέτωπα πρὸς συζήτησιν εἰρήνης ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ῥωσικῶν ἀρχῶν, κατὰ τὰς ὁποίας ἕκαστος λαὸς πρέπει νὰ ἀποφασίῃ διὰ δημοψηφίσματος, εἰς ποίαν χώραν θέλει νὰ ἀνήκῃ. Ὁμιλήσων συντόμως περὶ τῶν σχέσεων τῆς κυβερνήσεως πρὸς τοὺς συμμάχους, παρεκίνησεν, ὅτι θὰ τοὺς δεῖξουν, ὅτι πρέπει νὰ δώσωσιν εἰς τὴν ῥωσικὴν κυβέρνησιν τὰ ἀνήκοντα εἰς αὐτὴν δικαιώματα. Δὲν θὰ κλεισώσωμεν διπλωματικὴν εἰρήνην, ἀλλὰ εἰρήνην τοῦ λαοῦ, εὐθὺς ὡς ἐδοκίμησῃ ἡ ἐλευθερὴ πολιτικὴ μας.

Ὁ Ἐκουάτορ διακόπτει τὰς σχέσεις μετὰ τῆς Γερμανίας

(Ζ.) Ρόττερταμ, 9. Δεκεμβρίου. Τὸ Ρόττερ τηλεγραφεῖ ἀπὸ τῆν Γουαχαχούιλ: Κατ' ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν ἡ δημοκρατία τοῦ Ἰσημερινοῦ διέκοψε τὰς διπλωματικὰς τῆς σχέσεις πρὸς τὴν Γερμανίαν.

Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΧΑ'ΙΤ ΕΚΛΟΝΙΣΘΗ

(Ζ.) Ἑλβετικὰ Σύννορα, 10. Δεκεμβρίου. Ὁ «Ἡμερησίος Ἀγγελοφῶν» τῆς Ζυρίχης ἀναγγέλλει, ὅτι ἡ θέσις τοῦ στρατηγῆ Χαίτ ἐκλονισθῆ σοβαρῶς λόγῳ τῆς ἀποτυχίας τῶν Ἀγγλων εἰς τὴν Καμπραϊ. Λέγεται, ὅτι ἀδιαλόχῳ τοῦ διορισθῆ ὁ στρατηγὸς Ἀλλεμπυ, ὁ ᾗθι ἀριστράτης ἐν Παλαιστίνῃ.

ΚΥΡΙΩΣ ΑΓΓΛΙΚΟΙ ΣΙΑΦΡΟΔΟΜΙΚΟΙ ΣΥΡΜΟΥ

(Ζ.) Δουτικῶς τῆς Βιλλερ-Γκισλιαν ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν εἰς ἀγγλικὸς σαρμὸς ἐφοδιασμοῦ, εὐρισκόμενος ἐπ' αἰτών. Ἐπὶ τῶν στεγῶν τῶν πλήρων τροφίμων ὀχημάτων του, τὰ ὅποια ὁ ἔχθρὸς δὲν ἐπρόφθασε νὰ καταστρέψῃ, ἐποποθετήθησαν ἀμέσως πολυβόλα, τὰ ὅποια ἐπέφεραν μεγάλην καταστροφὴν εἰς τὸν φεύγοντα ἔχθρον.

ΠΑΛΑΙΙΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΟΥ ΒΙΝΕΡ ΚΑΦΦΕ ΤΡΙΤΗ, 11 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
 Κονσέρβο τῆς ἐλληνικῆς μαντολινώτας.
 Ἐναεῖς Ὁραν 8ην μ. μ. Εἰσοδος ἐλευθερα.
 Τμήμα οἴνου.